

advent/2021

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOŠŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH NACINA VEŠ

14. ROČNÍK

SVETLO Z BETLEHEMA

*KAŽDÉ ODPÁLENIE SVETIELKA ODKAZUJE ĎALEJ TICHÉ PRIANIE,
ABY SA POKOJ A MIER ŠÍRILI V ĽUDSKÝCH SRDCIACH PRESNE TAK,
AKO SA OD ČLOVEKA K ČLOVEKU ŠÍRI PLAMEŇ BETLEHEMSKÉHO SVETLA.*

BISKUPI VYZÝVAJÚ NA OČKOVANIE

ZDÔRAZŇUJÚ STAROSTLIVOSŤ O BLÍŽNEHO

Slovenskí katolícki biskupi na spoločnom rokovaní online pripravili vyhlásenie na podporu očkovania. Zdôrazňujú v ňom kresťanskú starostlivosť o blížneho. Vyhlásenie prinášame v plnom znení.

„Drahí bratia a sestry, obraciame sa na vás s prosbou o vypočutie, aby naše kresťanské spoločenstvo v dôležitej chvíli zaujalo správny postoj. Sledujeme rastúce počty nakazených a zomierajúcich na Covid a zároveň rastúci počet vyčerpaných lekárov a zdravotníkov, z čoho hrozí bezprostredný kolaps nemocníc.

Sme presvedčení, že práve očkovanie je veľká pomoc pre zastavenie pandémie a pre záchranu tisícok ľudských životov. Zaočkovaním chránime nielen seba, ale aj druhých. Tak ako to vyjadril Svätý Otec: zaočkovať sa je prejavom lásky voči blížnemu.

Kto pochybuje, nech sa rozhodne práve preto, že kresťanským povolaním je starať sa nielen o seba, ale aj o blížnych a pomáhať im na ceste života.

Naberme odvalu a spravme tento krok z lásky k druhým, k slabším, k ohrozeným.

Naliehame na kňazov, aby šíрили správnu osvetu, aby nabádali v prospech očkovania a zároveň dodržiavali hygienické pravidlá. To je v čase šíriacej sa choroby konkrétnym a zreлым prejavom našej viery v Boha, ktorý nám zveril svet i blížnych do opatery. A to je aj skutočným prejavom nášho uvedomelého, konzistentného postoja za život.

Vypočujte, drahí bratia a sestry, tento náš hlas a modlite sa i povzbudzujte spolu s nami, aby si ľudia nezatvrdzovali svoje srdcia a neodmietali prostriedok, ktorý máme na pomoc v utrpení.

Žehnajú vám vaši katolícki biskupi Slovenska.“

PRÍHOVOR K MLADÝM NA 36. SVETOVÝ DEŇ MLÁDEŽE

Drahí mladí!

V prvom rade vám v tomto Týždni Cirkvi pre mládež chceme poďakovať za vašu vernosť a za to, že ste tu. Mnohokrát ste medzi prvými stáli počas pandémie ako dobrovoľníci. Alebo ste sa zapojili do mnohých projektov, cez ktoré milujete ľudí, a tak ukazujete svet, že Ježiš je živý. Odráža to Boží život, ktorý v sebe nesiete. Ste darom nielen pre svoje okolie, rodinu a priateľov, ale aj pre Cirkev a svet. A my ďakujeme Bohu za tento dar.

Ste „Božie teraz“ – ako hovorí Svätý Otec František. Práve dnes, keď slávime 36. svetový deň mládeže, chceme, aby sa naplnili slová jeho posolstva na vašu adresu: „Milá mládež, aký veľký potenciál je vo vašich rukách! Akú silu nosíte vo svojich srdciach!“ – A dodajme, že sme radi, že ste tu, lebo túto silu a váš potenciál veľmi potrebujeme.

Svätý Otec nás – a špeciálne vás mladých – vo svojom poslanstve k tomuto dňu mládeže ďalej pozýva: vstať a stať sa svedkami. Nebojte sa. Nemusíte byť dokonalí, Ježiš vás stretáva tam, kde sa práve teraz nachádzate. Vie o vašich zápasoch. Ježiš vám rozumie. Jeho láska a jeho milosť vás dvíha a pripomína, že vždy môžete začať odznova. Zveruje vám poslanie, ktoré potrebuje vašu silu a vášeň!

Vy – drahí mladí – ste vyslancami Krista na miestach, kde práve ste. Kristus s vami počíta aj Cirkev s vami počíta. Dôverujeme vám a ďakujeme, že nás učíte snívať aj smelo napredovať.

Chceme vás dnes povzbudiť k takejto odvahe: kráčať vpred, vidieť nové horizonty a novú nádej pre miesta a ľudí, s ktorými trávite svoj čas.

Pozývame vás aj na našu spoločnú cestu smerom k Národnému stretnutiu mládeže, ktoré nás čaká na budúci rok v Trenčíne. Bude to čas radostného prežívania spoločenstva s Ježišom i s bratmi a sestrami. Kým sa tam stretneme, bude naša i vaša cesta viesť cez mnohé životné okolnosti. Spoločne však môžeme pripraviť svoje srdcia prostredníctvom duchovnej prípravy, ktorá odštartuje práve dnes, na sviatok Krista Kráľa a ktorá nesie názov Výšiny. Každý z vás je pozvaný vykročiť a vydať sa spolu s Pannou Máriou na cestu za Ježišom. Veríme, že – spolu so svojimi kňazmi, katechétmi či animátormi – zažijete nádhernú duchovnú púť po biblických vrchoch, ktorú pre vás s láskou pripravujeme.

Žehnáme vás a sprevádzame modlitbami.

Vaši biskupi Slovenska

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DECEMBER

EVANJELIZAČNÝ: ZA KATECHÉTOV, KTORÍ SÚ POZVANÍ OHLASOVAŤ BOŽIE SLOVO,
ABY SA S ODVAHOU A TVORIVOSŤOU V SILE DUCHA SVÄTÉHO STALI JEHO SVEDKAMI.

ÚMYSEL KBS: ABY SME VZDÁVALI VĎAKY BOHU OTCOVI ZA DAR JEHO SYNA
A POSILŇOVALI VEDOMIE O DÔSTOJNOSTI KAŽDÉHO ČLOVEKA OD POČATIA PO PRIRODZENÚ SMŔŤ.

FARSKÝ ODPUST VŠETKÝCH SVÄTÝCH V NACINEJ VSI

Farský kostol v Nacinej Vsi je zasvätený Všetkým svätým a tak sme 1. 11. 2021 spoločne slávili odpustovú slávnosť pri príležitosti tohto sviatku. Konala sa v rámci pandemických opatrení v režime pre očkovaných. Hlavný celebrant bol náš duchovný otec Emil. Tu je pre nás všetkých niekoľko myšlienok na cestu k svätosti.

Sviatok všetkých svätých je výzvou na zamyslenie nad obsahom slova svätý. Cirkev počas svojej histórie kanonizovala už tisíce svätých. Okrem kanonizovaných svätých, ktorých poznáme, však existuje oveľa viac neznámych svätcov, ktorým sa nedostalo tejto pocty. To sú práve tí, ktorých Ján vo svojom videní opisuje, ako veľký zástup svätých, ktorý ani nemožno spočítať. 1. novembra si pripomíname všetkých svätých, teda aj tých mužov a ženy, ktorí v tichosti slúžili a darovali svoj život z lásky k svojim bratom a sestrám. Možno aj ty poznáš niekoho, koho pre jeho lásku a oddanosť Pánovi považuješ za svätca. Prečo je tak veľa svätých? Pretože to Boh umožnil, skrze Ježišovu smrť a zmŕtvychvstanie nás Otec prijal za svoje deti. V Kristovi teda máme prístup ku všetkým milostiam, ktoré potrebujeme na ceste k svätosti. A tak, keď oslavujeme všetkých svätých, ďakujeme zároveň za dar milosti, ktorý sme od Boha dostali z Jeho nekonečnej lásky. Azda najdôležitejšia vlastnosť, ktorá robí z človeka svätca, je viera v moc Božej milosti, ako to aj v homílii na príbehu pripomenul náš duchovný otec Emil.

Malý chlapec vedie dialóg s dospelým mužom. „Chlapec, kde si bol?“
A malý odpovedá: „Bol som na náboženstve.“
Dospelý na to: „Vieš čo? Dám ti ten pomaranč, keď mi povieš, kde je Boh?“

Chlapec pozerá na uja a hovorí: „A ja vám dám dva pomaranče ak mi povie, kde nie je Boh.“

Kým starší rozmýšľa, chlapec nabral dych a povedal: „Boh nie je v živote neveriaceho človeka.“

Starý pán vytiahol ešte jeden pomaranč, dal chlapcovi a odišiel zamyslený. Boh nie je v živote neveriaceho človeka. Lebo človek má slobodu.

Ján apoštol, keď už mal vysoký vek, napísal poslednú knihu Biblie tzv. Apokalypsu. Medituje o ľuďoch, ktorí stoja pred Bohom a sú oslávení. Napísal: „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia, oprali si rúcha a zbielili ich v Baránkovej krvi.“ Každý deň perieme šaty, aby sme ich oslobodili od potu. Ak dokážeme ponárať svoj život do štýlu Kristovho, operieme svoje rúcho v krvi Baránka. Oslobodzujeme sa od sebeckva a stávame sa kvalitnejšími ľuďmi. Básnicko sa hovorí: „Kvet sa neotvára kliešťami, ale snečným svetlom.“ Keď sme láskaví k ľuďom, vtedy urobíme viac, ako keď sme len prikazujúci a nariadujúci. Ak k tomu pridáme úsilie milovať Boha, sme na ceste, ktorá sa volá svätosť života.

Peter Ivan

foto: Jana Piroščáková

20 ROKOV DOMU SMÚTKU V PETROVCIACH N/L

V novembri viac ako inokedy prichádzame na cintorín opraviť hroby, zapáliť sviecu a v tichosti poslať do neba modlitbu. Prechádzame popri dome smútku a najmä mladším sa zdá, že tu stojí od nepamäti. Tento rok však uplynulo presne 20 rokov, ako bol dom smútku v Petrovciach n/L posvätený a uvedený do prevádzky. Stalo sa tak v poslednú júlovú nedeľu v roku 2001, teda presne 29. 7. 2001. Dovtedy sa rozlúčka so zomrelými a samotné pohrebné obrady vykonávali doma.

Výstavba domu smútku začala 25. augusta 1999 pod vedením vtedajšieho starostu Gustáva Pčolinského, ktorý stavbu organizačne zabezpečoval za pomoci chlapcov z obce, zamestnaných na VPP a dobrovoľníkov, ktorí chodievali na brigády. Na stavbe sa podieľalo aj niekoľko firiem a súkromní podnikatelia. Náklady činili vtedajších 1,6 milióna Sk, celkové dielo malo hodnotu 4,5 milióna Sk. Výstavba trvala 23 mesiacov. Pri dome smútku vzniklo aj tzv. americké pochovávanie. Po dvadsiatich rokoch je tam pochovaných vyše 70 Petrovcianov. Ďalšie informácie a staré fotografie nájdete na FB Petrovce n/L - dejiny jednej dediny.

-jz-

SPOLOČNÍCI NA CESTE

Tak ako v mnohých farských spoločenstvách Košickej arcidiecézy sa začínajú zasadania prvej fázy biskupskej synody, tak aj na Arcibiskupskom úrade sa uskutočnilo prvé riadne zasadanie Arcidiecézneho synodálneho tímu.

Po úvodnej modlitbe za synodu s Mons. Markom Forgáčom, koordinátor Peter Sýkora pripomenul odpoveď na otázku synodality a poukázal na kľúčové slová synodálneho procesu – spoločenstvo, spoluúčast a misia. Metóda synody je založená na duchovnom procese, kde sa vyvarujeme už známym nástrahám, dodal a začal tému s názvom Spoločníci na ceste.

Po prečítaní Lukášovho evanjelia o Emauzských učeníkoch, nasledovala meditácia a spoločná modlitba. V tejto modlitebnej atmosfére pokračovala diskusia, kde sa prítomní spravidla venovali svojim zážitkom, postrehom a skúsenostiam z doterajších synodálnych stretnutí či z ich príprav.

Každý z prítomných sa usiloval cez svoje úvahy sa dotýkať tém spoločného kráčania, či som kresťan pre seba, či s druhými, ako sa cítim v Cirkvi, či sme na spoločnej ceste cielavedomí, čo robíť, ak nám v tom bráni polarizácia, rozdelenie, sektárstvo, ako si môžeme byť bližší, čo s ponechanými na okraji až po to, či sme v súčasnosti zrozumiteľní.

Arcibiskup Bernard Bober v diskusií vyzýval prítomných, aby hľadali dobré nápady a „aby sme využívali srdečné a dobre mierené rady. Ja by som odporúčal, že keď si už nebudeme vedieť rady, aby sme siahli po modlitbe, nič inšie, naozaj, tam poprosiť o stíšenie a upokojenie a v modlitbe nájsť napojenie na Boha, aby nám poradil a hľadal ľudí, ktorí by nám prišli na pomoc pri nachádzaní obnovy pre Cirkve tak, aby to bola Kristova Cirkve.“

Ponúkame vám úvodné zamyslenia zo stretnutia synodálneho tímu košickej arcidiecézy.

I. ZAMYSLENIE

LK 24, 13–35

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení a jeden z nich menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im povedal: „A čo?“ Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj našli. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“ On im povedal: „Vy nechápvate a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliechali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobroročil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Simonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba. Kým o tom hovorili, on sám zastal uprostred nich a povedal im: „Pokoj vám.“ Zmätení a nalakaní si mysleli, že vidia ducha. On im povedal: „Čo sa lakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Veď duch nemá mäso a kosti – a vidíte, že ja mám.“ Ako to povedal, ukázal im ruky a nohy. A keď tomu stále od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili, povedal im: „Máte tu niečo na jedenie?“ Oni mu podali kúsok pečenej ryby. I vzal si a jedol pred nimi. Potom im povedal: „Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch.“ Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu, a povedal im: „Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti!“ Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme a vebili Boha.

Bytostným menom cirkvi je „synoda“ (gr. syn–odos) – „spolu na ceste“. Táto „skratka“ je vnútorným určením kresťanov. „Byť na ceste“

znamená uznať svoje provizórium, potrebu ísť, hľadať a nezastať.

Kresťania sú putujúcim Božím ľudom, relatívnym bytím na ceste k absolútnemu Bohu. Iba ten, kto uznáva absolútne Bytie, môže relativizovať to svoje. Kto Ho neuznáva, má potrebu absolutizovať seba. Kresťan je slobodný k sebe samému, netrpí paranojou sebastrednosti, pretože stredobodom všetkého je Boh. Preto je kresťan nositeľom bytostnej slobody. Je ukazovateľom na Boha. Nestavia sa do pozície normy, ale ukazuje na Normu pravého človečenstva a pravej ľudskosti – na Ježiša Krista.

Sme spolu na ceste. A to nás určuje. Sme pútnici k Božej pravde, nie usadlíci v tej svojej. Preto sme ochotní opustiť svoju pozíciu a nanovo sa vydávať smerom k tej Božej.

Sme spolu na ceste ako emauzskí učeníci. A keď sa k nám pridá Boh a otvorí nám Písma, majme v sebe ochotu priznať, že niekedy možno aj my ideme opačným smerom. Majme ochotu vzdávať sa vlastných emauzských cieľov a vrátiť sa do Jeruzalema, tam, kde sa to všetko stalo, tam, kde je skutočný život, kde je umieranie i vzkriesenie, tam, kde je celá cirkev, celý Boží ľud.

2. ZAMYSLENIE

1 KOR 12, 12–31

Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. Veď my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. Telo nie je jeden úd, ale mnoho údov. A keby noha povedala: „Nie som ruka, nepatrím k telu,“ tým ešte neprestáva patriť k telu. A keby povedalo ucho: „Nie som oko, nepatrím k telu,“ tým ešte neprestáva patriť k telu. Keby bolo celé telo okom, kde by bol sluch? A keby bolo celé sluchom, kde by bol čuch? Ale Boh rozložil údy, každý jeden z nich, v tele, ako chcel. Keby boli všetky jedným údom, kde by bolo telo? No takto je mnoho údov, ale iba jedno telo. A oko nemôže povedať ruke: „Nepotrebujem ťa!“ ani hlava nohám: „Nepotrebujem vás!“ Ba čo viac, údy tela, ktoré sa zdajú slabšie, sú nevyhnutne potrebné. A údy tela, ktoré pokladáme za menej ušlachtilé, zaodievame s väčšou úctou a naše

Za synodálnu Cirkve

nečestné údy majú tým väčšiu česť, kým naše čestné nič také nepotrebujú. Boh telo vyvážil tak, že slabšiemu údu dal väčšiu česť, aby nebola v tele roztržka, ale aby sa údy rovnako starali jeden o druhý. Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy, a ak vychvaľujú jeden úd, radujú sa s ním všetky údy. Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy. A v Cirkvi Boh niektorých ustanovil po prvý za apoštolov, po druhé za prorokov, po tretie za učiteľov, potom sú zázraky, ďalej dary uzdravovať, pomáhať, viesť, dar rozličných jazykov. Sú vari všetci apoštolmi? Sú všetci prorokmi? Všetci učiteľmi? Robia všetci zázraky? Majú všetci dar uzdravovať? Hovoria všetci jazykmi? Vari všetci vysvetľujú? Ale usilujte sa o vyššie dary milosti. A ešte vznešenejšiu cestu vám ukážem.

„Spoločníci na ceste“, téma, ktorá nás na začiatku synody pozyva k uvažovaniu a modlitbe. Je to akoby počiatková výzva k aktualizovaniu Božieho slova v problémoch, radoostiach i otázkach doby, v ktorej žijeme, pretože je to základná podstata nášho jestvovania, ktorú Boh zjavuje celými dejinami spásy.

Už na počiatku, keď „Pán, Boh, utvoril z hliny zeme človeka a vdýchol do jeho nozdier dych života... a umiestnil ho v raji Edenu, aby ho obrábal a strážil... Pán, Boh, povedal: „Nie je dobre byť človeku samému!“ (Gn 2,7.15.18) A keď z Adamovho rebra utvoril ženu, privedol ju k Adamovi. (por. Gn 2,21–24) Takto sa v kontexte stvorenia stávajú muž a žena prvými spoločníkmi na ceste života, voči ktorým sa vzápätí vedie až dodnes zdanlivo úspešný útok Nepriateľa tohto dokonalého Božieho diela. A odvtedy sa muž i žena stávajú aj spoločníkmi na ceste znášania dôsledkov prvého spáchaného hriechu. (por. Gn 3)

Neponechal však Boh človeka v tomto údele osamoteného, ale Sám sa mu stal spoločníkom na ceste vykúpenia, keď si z panenskej Matky vzal telo, stal sa človekom a „vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme zomreli hriechu a žili pre spravodlivosť“; a aby „nás jeho rany uzdravili“. (1 Pt 2,24) A keď dočasne opúšťal tento svet, prisľúbil nám svoju neviditeľnú večnú prítomnosť (por. Mt 28,20) skrze svoje Eucharistické telo (por. Jn 6,56) i dar iného Tešiteľa, Ducha pravdy, ktorý je v nás a ostáva v nás. (por. Jn 14,13–18) Takto sa Boh stal človeku spoločníkom na ceste zomierania hriechu (por. Rim 6,11) i posvätenia v Pravde (por. Jn 17,17–19), ktorá povedie k prechodu do nadprirodzeného života v nebi. A touto spásonosnou intervenciou Boh akoby v novom svetle zjavuje, že „Nie je dobre byť človeku samému!“ Ale: Je dobre byť človeku v spoločenstve!

Toto spoločenstvo sa v oboch spomínaných rovinách vzťahu dokonale buduje prostredníctvom Cirkvi ako tela Krista, v ktorom sme všetci údmi – teda spoločníkmi na ceste. Nemôže teda jeden druhému povedať: „Nepotrebujem ťa!“, pretože sú si všetci navzájom zvláštnym spôsobom jednotlivo potrební! Nemôže sa jeden starať iba o seba, pretože sa v rámci „tela“ majú starať jeden o druhého! Veď Boh dáva tým slabším či menej ušľachtilým vždy väčšiu česť, aby boli všetci vyvážení a mali rovnakú hodnotu pred Bohom. I v radoosti či bolesti nemôže jestvovať individualizmus, ale spoločenstvo. Je potrebné dožiť radosť a trpkosť pomáhať nieš! Pretože: „sme boli v jednom Duchu pokrstení v jedno telo a napojení jedným Duchom!“ Inými slovami: Sme jeden tím, kde sa nemôžeme postaviť do ofenzívnej voči spoluhráčovi, ktorý nám dáva prihrávkou na víťazný gól. Nemôžeme medzi sebou súťažiť, závidieť si či hrať sólo hry. V otázke spásy toto nemôže existovať. Veď Boh nám v tomto Tele skrze víťazstvo Jedného dáva víťazstvo všetkým! (por. Rim 5,15.17–19) A ak chceme súťažiť, tak iba v službe i láske podľa slova: „Kto bude chcieť

byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých“ (Mk 10,44); a „predbiehajte sa vzájomne v úctivosti“ (Rim 12,10).

A keďže nás spája jeden Pán, jedna viera a jeden krst, nech nás spája aj jedna Láska a jeden Cieľ, pre ktorý bojujeme spoločne každý podľa „povolania, ktorého sa mu dostalo“ (Ef 4,1), aby sa nik nevystatoval nad druhým! (por. 1 Kor 13,4; Ž 131,1n.) Ale nech vždy pamätáme na láskavé slovo nášho Majstra, ktorý nám i dnes hovorí: „Len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia.“ (Mt 23,8) – teda spoločníci na ceste, na ktorej je ON sám spoločníkom každého!

3. ZAMYSLENIE LK 17, 11–19

Na ceste do Jeruzalema prechádzal [Ježiš] pomedzi Samáriu a Galileu. Ako vchádzal do ktorejsi dediny, išlo oproti nemu desať malomocných mužov. Zďaleka zastali a hlasne kričali: „Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami!“ Keď ich uvidel, povedal: „Chodte, ukážte sa knazom!“ A ako šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu; a bol to Samaritán. Ježiš na to povedal: „Neočistilo sa ich desať? A tí deviaty sú kde? Nenašiel sa nik okrem tohto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu!“ A jemu povedal: „Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila.“

Ježiš na ceste do Jeruzalema prechádza Samáriou a Galileou – Boh v blízkosti ľudí. Nevysedáva v chráme, na fare, v zariadenom byte. Prechádza pomedzi kraje. Je medzi ľuďmi.

Ak by dnes prišiel, opäť by sa prechádzal. Koho by stretol? Medzi veriacimi by tiež stretol „malomocných“. No nie malomocných na tele ale na duši. Malomocní dnešnej doby sú mnohí pokrstení, žijúci na okraji cirkvi.

Vyčlenili sme ich zo spoločenstva a boli by sme najradšej, keby kričali: „Malomocní!“ Koho si môžeme predstaviť ako malomocného dnešnej doby? Každého s kým máme problém komunikovať. Koho ťažko prijímame pre jeho názory, pre jeho spôsob života. Ľudia zatracovaní spoločnosťou pre svoj pôvod. Ľudia zatracovaní pre svoje životné postoje. Chceme sa im vyhnúť, aby sme sa nemuseli zapodievať ich životmi.

Ježiš im neuhýba. Ide po okolí a približuje sa k nim. Volajú na neho a on ich uzdraví. Chváliť Boha sa vráti iba jeden. Aj napriek Ježišovej otázke, či sa ich neochistilo desať, zvyšných deväť nezatrati. Tomu, ktorý sa vrátil, dáva príkaz, aby vstal a šiel – pre vieru, ktorou bol uzdravený.

Súčasný pápež nám dáva do pozornosti tých na periférii – a to nielen tej ekonomickej. Prijmíme ich medzi seba. Možno sa podakuje iba jeden. Nevadí. Nemáme súdiť, máme preukazovať milosrdenstvo.

Dnes by tu mala byť cirkev pre tých, ktorých odsudzujeme, nechápeme, neprijímame, lebo sú iní. Nežijú usporiadane, podľahli slabostiam, alebo sa správajú nezodpovedne. Konajme dobro vo svete, aj keď sa stretneme s nevďačnosťou.

Židovské príslovie hovorí: „Neodsudzuj človeka, pokiaľ aspoň tri dni nechodíš v jeho topánkach.“ Za každým zlyhaním človeka je bolesť. Za každým „malomocnosťou“ je osobitý príbeh.

Budme citliví, ponúkajme porozumenie. Prijímajme. Aj najmenší prejav lásky môže zmeniť svet človeka. Snažme sa pripodobniť Ježišovi, aby sme mohli spolu s ním povedať: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.“

4. OTÁZKY

SPOLOČNÍCI NA CESTE – V CIRKVI A V SPOLOČNOSTI IDEME JEDEN VEDĽA DRUHÉHO PO ROVNAKEJ CESTE.

- Som kresťanom pre seba, alebo s druhými? Ako môžem byť viac kresťanom s druhými a nie pre seba?
- Ako si k sebe navzájom v našom spoločenstve môžeme byť bližší?
- Ako sa viac usilovať v spoločenstve o jednotu, alebo čo môžem urobiť preto, aby sme eliminovali mentalitu polarizácie, rozdelenia, „sektárstvo“?
- Čo/kto mi príde na myseľ, keď sa povie „Cirkev“? A čo farnosť/„miestna Cirkev“?
- Môže sa niekto v našom miestnom spoločenstve Cirkvi cítiť, že nie je súčasťou farnosti /miestnej Cirkvi? A prečo je ponechaný na okraji?
- Akú predstavu mám o miestnej Cirkvi, t. j. o našej farnosti – čo by v nej malo určite byť (od najdôležitejších po menej podstatné), čo mi tam chýba, čo hodnotím pozitívne – negatívne? Možno, aký je môj „sen o Cirkvi“?
- Kam kráča súčasná Cirkev/naše spoločenstvo/naša farnosť? Sme na spoločnej ceste „cieľavedomí“? Kam vlastne smeruje naša cesta? Ide Cirkev/spoločenstvo správnym smerom za svojím cieľom? Ako môžeme my – ako súčasť Cirkvi – kráčať správnym smerom?

JESSEHO STROM

Tradícia stromu s rodokmeňom Jesseho je zvyk, ktorý nie je u nás príliš známy. Je spojená s biblickým textom proroka Izaiáša:

„Vyrázi ratolesť z pňa Jesseho, výhonok vypučí z jeho koreňov, spočinie na ňom duch Pánov: duch múdrosti a rozumu, duch rady a sily, duch poznania a bázne pred Pánom. Má záľubu v bázni pred Pánom. Nebude súdiť podľa zdania očí, nebude rozhodovať podľa počutia, ale podľa spravodlivosti bude súdiť chudobných a podľa práva

bude rozhodovať v krajine pre pokorných. Bude biť krajinu palicou svojich úst, usmrtí bezbožného dychom svojich pier.“ (Izaiáš 11,1-4)

Jesseho Strom smeruje pozornosť k Božím sľubom prostredníctvom určitých symbolov, ktoré sa umiestňujú na vetvách stromu. Jeden symbol je pre každý deň adventného obdobia. Symboly môžu byť ručne vyrobené alebo sú namalované na jednotlivé karty. Každý z nich reprezentuje jeden z hlavných príbehov Svätého písma. Deti môžu tieto symboly vešať na strom spolu s rozsvietením sviece na adventnom venci. Podobne ako tieto sviece hovoria o nádeji, pokoji, radosti a láske, ktorú dostávame od Boha a ktorú očakávame od prichádzajúceho Ježiša, rodokmeň Jesseho nám hovorí, čo Boh pre nás vykonal a ešte vykoná.

Strom môžeme použiť doma alebo v kostole ako strom, znázorňujúci rodokmeň Jesseho. Môže to byť skutočný strom alebo plagát, alebo model, ktorý deti zdobia symbolmi, ktoré reprezentujú biblické udalosti Starého zákona od stvorenia až po narodenie Ježiša Krista. Každý deň si môžeme prečítať alebo prerozprávať príslušný biblický príbeh, hovoriť o ňom, spoločne sa modliť a potom si zavesiť symbol toho dňa na strom. V kostole je možnosť využitia adventného kalendára denne napríklad počas rorátnych svätých omší.

Na Štedrý deň pribudne na vrchol stromu posledný symbol – „Dávidova hviezda“. Tento symbol nám pripomenie, že všetky Božie prísľuby sa uskutočnia narodením Ježiša Krista, jeho príchodom na tento svet. Bol prislúbený Bohom a povstal ako výhonok z koreňa Jesseho, aby vládol na Dávidovom tróne. Tento strom s rodokmeňom potom môže zostať ako vianočná výzdoba.

Rodokmeň Jesseho pomáha deťom i dospelým dobre sa spoločne pripraviť na narodenie Ježiša počas adventnej doby. Pomôže im sledovať dejiny spásy ako celok a slúži ako pripomenka všetkým, že Ježiš Kristus, náš Pán a Spasiteľ, k nám prišiel ako súčasť veľkého Božieho plánu s nami, so zámerom priniesť všetkému ľudu vykúpenie.

Ponúkame vám aj zoznam čítaní na každý deň:

OSOBY	UDALOSTI/TÉMY	ÚRYVOK	SYMBOL
ÚVOD	ČAKANIE	Iz 11,1-2	ZELENÝ STROM
BOH	STVORENIE	GN 1,1-2,3	ZEMEGULA
ADAM A EVA	HRIECH	GN 3,1-19	O VOCIE A STROM
NOE	SEUB	GN 6, 1 - 20	ARCHA A DÚHA
ABRAHÁM	BOŽIA VÔLA	GN 12,1-7	STAN
SÁRA	VYPOČUTÁ MODLITBA	GN 21,1-7	KOLÍSKA
IZÁK	OCHRANA	GN 22,1-14	BARAN
JAKUB	BOŽIA PRÍTOMNOSŤ	GN 28,10-22	REBRÍK
JOZEF	LÁSKAVOSŤ	GN 37,1-36	PLÁŠŤ
MOJŽIŠ	PRAVIDLÁ	DT 5,1-22	TABULE DESATORA
RACHAB	POMOC	JOZ 2,1-21	LANO
RÚT	ŠŤASTIE	RÚT 1,15-2,3	OBILIE
SAMUEL	SLUŽBA	1SAM 16,1-13	ROH S OLEJOM
DÁVID	STAROSTLIVOSŤ	2 SAM 5,1-5	KORUNA
ELIÁŠ	ZÁZRAKY	1KR 18, 17 - 39	KAMENNÝ OLTÁR A OHEŇ
JONÁŠ	SKRYŤ SA PRED BOHOM	JON 3,1-5	RYBA
IZAIÁŠ	OBNOVENIE POKOJA	Iz 11,6-10	LEV A BARÁNOK
ESTER	ZÁCHRANA	EST 4, 1- 17	HRADBY
ZACHARIÁŠ A ALŽBETA	SVEDECTVO	LK 1,5-25	MUŽ A ŽENA
JÁN KRSTITEĽ	VÝZVA K OBRÁTENIU	MT 3,1-6	HOLUBICA
MÁRIA	ČISTOTA	LK 1,26-38	BIELA IALIA
JOZEF	POČUŤ BOŽÍ HLAS	MT 1,18-25	TESÁRSKE NÁSTROJE
JOZEF S MÁRIOU	PUTOVANIE	LK 2,1 5	SANDÁLE
JEŽIŠ	NAJKRAJŠÍ DAR	LK 2,6-21	HVIEZDA

BETLEHEMSKÉ SVETLO OPĀŤ ZAŽIARI!

aktuálne obdobie. Je nám teda jasné, že nasadenie treba zdvojnásobiť a hoci sa z plánov bude realizovať len tretina, je dobré (ba priam žiadané), aby sme neostali v slepej uličke prekvapenia, ale aby sme vedeli z rukáva vytiahnuť presný postup.

PRVÉ INFORMÁCIE

Čas je opäť, aj v tomto roku, veľmi relatívny. Hoc je samotný príchod a distribúcia Betlehemskeho svetla za dverami, tak aj napriek tomu je ďaleko, aby sme vedeli povedať presný a detailný harmonogram. Pokúsime sa ho teda aspoň načrtnúť spoločne so základnými variantami.

PLÁNOVANÝ HARMONOGRAM NA ROK 2021

Všetko je ešte ďaleko na to, aby sme vedeli povedať, či tohtoročné Betlehemske svetlo pôjde podľa klasického alebo redukovaného harmonogramu. No už teraz vás vieme informovať o konkrétnych dátumoch a variantoch, aby ste vedeli lepšie naplánovať prevzatie a následné udržiavanie Betlehemskeho svetla.

Novodobá história Betlehemskeho svetla sa píše od roku 1986. Tradíciu roznášať plamienok založili naši susedia Rakúšania, ktorí sa snažili zaujímavým prvkom ozvláštniť vianočnú televíznu reláciu. Prišli na jedinečný nápad. Poslali do Betlehema lietadlom dieťa, ktoré v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a prinieslo ho späť. Miestni skauti sa Svetla ujali v roku 1989 a začali ho roznášať do ostatných častí Rakúska. Následne sa tento zvyk rozšíril aj do ostatných krajín susediacich s Rakúskom vrátane Slovenska, na ktorom roznášajú skauti svetielko už od roku 1990.

Skauti a skautky zo Slovenskeho skautingu majú za sebou bohatú, cez tri desaťročia overenú tradíciu Betlehemskeho svetla na Slovensku. Zároveň majú už aj v praxi otestovanú redukovanú (a vzhľadom na pandemickú situáciu bezpečnú) verziu spôsobu šírenia malého skromného plamienka. Aj teraz sú pripravení, majú nasadenie a v neposlednom rade aj chuť priniesť symbol Vianoc aj tento rok.

Z roku 2020 už vieme, že veľké plány v takto náročných časoch musia byť podporené aj záložným plánom B, ba dokonca C. Všetko paralelne pripravované, čakajúc na nové opatrenia, platné pre

- 11. 12. – príchod Betlehemskeho svetla na Slovensko
- 12. 12. – odovzdanie Svetla poľským a ukrajinským skautom
- Plán A: 18. 12. – vlakový rozvoz po Slovensku
- Plán B: 11. – 12. 12. – Svetlo v krajských mestách
- 13. – 18. 12. – šírenie Svetla medzi zborni v oblastiach
- 18. – 24. 12. – distribúcia Svetla v regiónoch a mestách

OZNAMY

Zimné kántrové dni budú 8. decembra (streda), 10. decembra (piatok) a 11. decembra 2021 (sobota). Záväzný je iba jeden deň. Obsah zimných kántrových dní: Príchod Kristovho kráľovstva do rodín; duchovná obnova rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete.

Streda – 8. december 2021 – Nepoškvrnené počatie Panny Márie – prikázaný sviatok

Sv. omše budú takto:

15:30 – Lesné

16:45 – Petrovce n/L

18:00 – Nacina Ves

Utorok – 7. december - 17:00 – Vybuchanec

(zo sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie)

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

Pondelok – 13. december

chorí a starí ľudia od 9:00

Utorok – 14. december

Vybuchanec: 17:00 – 18:00

Streda – 15. december

Lesné: 11:00 – 12:00 a 16:30 – 18:00

Štvrtok – 16. december

Petrovce n/L: 10:30 – 12:00 a 16:00 – 18:00

Piatok – 17. december

Nacina Ves: 10:30 – 12:00 a 16:00 – 18:00

Nedeľa – 19. december 2021

tretia nedeľa v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby

ZO ŽIVOTA FARNOSTI: NOVEMBER

Pokrstili sme:

Tomáš Miškovič – Nacina Ves

Marko Mokriš - Nacina Ves

Nech sa vzťahujú v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Opustili nás:

Miroslav Miškovič – Nacina Ves

Rok narodenia – 1957

Barbora Košičanová, r. Patakyová – Suché

Rok narodenia – 1933

Radoslav Demeter – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1973

Jozef Mihalčín – Suché

Rok narodenia – 1953

Odpočimtie večné, daj im, Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

ROZPIS SVÄTÝCH OMŠÍ NA ADVENT 2021

27. 11., SO	sv. Virgil; bl. Bronislav		18:00	Lesné
28. 11., NE	Prvá adventná nedeľa		8:00	Vybuchanec
			9:15	Nacina Ves
			10:30	Petrovce n/L
29. 11., PO	sv. Saturnin, biskup; bl. Alfréd, kňaz a mučeník		17:00	Nacina Ves
30. 11., UT	sv. Ondrej, apoštol		16:00	Petrovce n/L
			17:00	Vybuchanec
1. 12., ST	sv. Edmund Kapián, mučeník		17:00	Lesné
2. 12., ŠT	sv. Bibiána, mučenica; sv. Silverius, pápež		17:00	Petrovce n/L
3. 12., PI	sv. František Xaverský, kňaz		17:00	Nacina Ves
4. 12., SO	sv. Ján Damascénsky, kňaz a učiteľ Cirkvi; sv. Barbora		9:00	Nacina Ves
5. 12., NE	Druhá adventná nedeľa		8:00	Petrovce n/L
			9:15	Nacina Ves
			10:30	Lesné
6. 12., PO	sv. Mikuláš, biskup		17:00	Nacina Ves
7. 12., UT	sv. Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi		16:00	Petrovce n/L
			17:00	Vybuchanec
8. 12., ST	Nepoškvrnené Počatie Panny Márie – PRIKÁZANÝ SVIATOK		15:30	Lesné
			16:45	Petrovce n/L
			18:00	Nacina Ves
9. 12., ŠT	sv. Leokádia; sv. Peter Fourier, kňaz		17:00	Petrovce n/L
10. 12., PI	sv. Melchiades, mučeník; sv. Eulália, panna a mučenica		17:00	Nacina Ves
11. 12., SO	sv. Damaz I. pápež		17:00	Nacina Ves
			18:00	Vybuchanec
12. 12., NE	Tretia adventná nedeľa		8:00	Lesné
			9:15	Nacina Ves
			10:30	Petrovce n/L
13. 12., PO	sv. Lucia, panna a mučenica	Od 9:00 chorí a starí veriaci, spoveď	18:00	Nacina Ves
14. 12., UT	sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi	17:00 – 18:00 Vybuchanec, spoveď	18:00	Vybuchanec
15. 12., ST	sv. Valerián	11:00 – 12:00 Lesné, spoveď	12:00	Lesné
		16:30 – 18:00 Lesné, spoveď	18:00	Lesné
16. 12., ŠT	sv. Adelhaida, cisárovná	10:30 – 12:00 Petrovce n/L, spoveď	12:00	Petrovce n/L
		16:00 – 18:00 Petrovce n/L, spoveď	18:00	Petrovce n/L
17. 12., PI	sv. Modest, biskup	10:30 – 12:00 Nacina Ves, spoveď	12:00	Nacina Ves
		16:00 – 18:00 Nacina Ves, spoveď	18:00	Nacina Ves
18. 12., SO	sv. Gracián, biskup		17:00	Nacina Ves
			18:00	Petrovce n/L
19. 12., NE	Štvrtá adventná nedeľa		8:00	Suché
			9:15	Nacina Ves
			10:30	Lesné
20. 12., PO	sv. Zefirín, pápež		17:00	Nacina Ves
21. 12., UT	sv. Peter Kanízus, kňaz a učiteľ Cirkvi; sv. Micheáš, prorok		16:00	Petrovce n/L
			17:00	Vybuchanec
22. 12., ST	sv. Adela, opátka		17:00	Lesné
23. 12., ŠT	sv. Ján Kentský, kňaz a učiteľ Cirkvi; sv. Micheáš, prorok		9:00	Petrovce n/L

PANDEMICKÉ OPATRENIA:

OD 25. 11. DO 8. 12. 2021 SA SVÄTÉ OMŠE SLÁVIA BEZ VERIACICH, LEN ZA ÚČASTI KŇAZA, ASISTENCIE A RODINY, NA KTOREJ ÚMYSEL JE OBETOVANÁ SVÄTÁ OMŠA – MAXIMALNE 6 VERIACICH – INDIVIDUÁLNA PASTORAČNÁ SLUŽBA.

VERIACI V PRÍPADE POTREBY MÔŽU POŽIADAŤ O INDIVIDUÁLNE VYSLÚŽENIE SVIATOSTI.